

Ze-ker wil hij in de gang op moe-der wach-ten.

Maar Bas-je is zacht-jes naar bui-ten ge-gaan. Zo-maar zon-der jas-je aan. Hij snikt nog als hij op de weg loopt. Waar blijft moe-der nou?

Bas-je loopt en loopt. Het is nu he-le-maal don-ker. Hij kan nog maar net de heg langs de weg zien. En dan op-eens! O kijk, een licht! Heel in de ver-te! Het be-weegt op en neer. Als Bas-je er naar tuurt met zijn o-gen een beet-je dicht ziet hij al-le-maal stra-len. Het moet een ster zijn! Er val-len wel eens ech-te ster-ren naar be-ne-den. En dit is er vast een-tje. Een èch-te kerst-ster!

Bas-je loopt zo hard hij kan. Waar zou die ech-te kerst-ster zijn neer-ge-ko-men? Mis-schien wel dicht bij het dorp. Mis-schien in het wei-land langs de weg.

Bas-je ziet dui-de-lijk, dat de ster dich-ter-bij komt. Het licht wordt gro-ter en gro-ter. En er ko-men hoe lan-ger hoe meer stra-len.

Maar dan schrikt Bas-je. Mid-den op de weg staat hij stil. Waar komt moe-der op-eens van-daan? Met haar fiets en haar gro-te bood-schap-pen-tas? De ster is weg. Het was het licht van de fiets-lan-taarn!

„We heb-ben geen èch-te ster”, zegt Bas-je.

„Och, och, gauw mee naar huis”, zegt moe-der.

Ger-da staat al bij de deur.

„Bas-je was op-eens weg”, zegt ze. „En de piek is stuk.”

„Heb-ben jul-lie ge-kib-beld?” vraagt moe-der.

„Een klein beet-je.”

„We had-den geen ech-te ster”, zegt Bas-je weer.

Moe-der be-grijpt het niet. Maar ze be-gint de bood-schap-pen uit te pak-ken. Kijk eens, wat een mooi-e kaars-jes!

„Ze mo-gen zo met-een al e-ven bran-den”, zegt moe-der.

Als de kaars-jes bran-den is de ka-mer vol glans. De ou-de ver-kreu-kel-de ster hangt nog in de boom. De ta-fel ligt vol snip-pers zil-ver-pa-pier. De ech-te kerst-ster is er niet. Maar wèl de glàns van de ech-te kerst-ster.

Want die glans is in kaars-jes en in ster-ren van pa-pier. Die glans is o-ver-al. Als ons hart maar vol kerst-vreug-de is.

Jo Kalmijn-Spienburg

Koningin Wilhelmina

31 aug. 1880 — 28 nov. 1962

Zoals jullie allen weet is op dinsdag 28 november onze oude koningin gestorven en op zaterdag 8 december bijgezet in de grafkelder van het Oranjestraat in de Nieuwe Kerk in Delft.

Koningin Wilhelmina heeft vijftig jaar over ons volk geregeerd en woonde daarna nog veertien jaar als Prinses Wilhelmina op paleis Het Loo bij Apeldoorn.

Ons volk is bijzonder gezegend geweest met deze koningin en het is dan ook begrijpelijk dat er bij de ouderen onder ons veel droef-

heid was toen het bericht was doorgegeven dat zij was overleden. Maar sterker dan de droefheid was de dankbaarheid voor alles wat ons volk aan haar heeft te danken, want zij is velen tot steun en zegen geweest. Moge onze Koningin Juliana en haar gezin de kracht en de troost ontvangen om dit grote verlies te dragen.

SIERAAD EN WELDAAD

Het is elk jaar weer een terugkerende vreugde om de nieuwe „Pro Juventutekalender” te mogen ontvangen. Voor 1963 is hij weer gereed gekomen en ik moet zeggen: het is iets buitengewoons. Het dekblad geeft een fraaie foto (in kleuren) van Prins Bernhard en Prinses Irene in Zwitserland. Een klein afbeelding van die plaat zien jullie hierbij. En dan volgen de twaalf bladen alle gekleurde foto's en ditmaal — hoe kan het ook anders — in hoofdzaak gewijd aan de zilveren bruiloft van de Koningin en de Prins.

Het is een Oranje-kalender geworden van blijvende waarde en daarom raden wij jullie aan er spoedig een te kopen. De kalender zal zeker gauw zijn uitverkocht. De prijs is f 2,90. Je kunt bestellen bij: Kalenderactie Pro Juventute, Postbus 7101, Amsterdam-Z.

Wie voor het goede doel werken wil, kan daar ook intekenlijsten vragen. De kalender is een waar sieraad, maar tegelijk ook een weldaad. Want de opbrengst komt ten goede aan tal van kinderen, die extra zorg nodig hebben.

P. de Z.

